

ÓZDI HIRLAP.

VEGYESTARTALMÚ TÁRSADALMI HETILAP

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési ár:
 szeptember 8 korona, félévre 4 korona, negyedévre 2 korona
 Egyes szám ára 20 fillér.
 Nyilttér petit soronként 50 fillér.

Felelős szerkesztő és kiadó-laptulajdonos
HERRMAN ISTVÁN

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 HERRMAN ISTVÁN KÖNYVNYOMDÁJA ÓZD.
 hová a kéziratok, hirdetési- és előfizetési-díjak küldendők
 Kéziratok nem adatnak vissza

A reklám nálunk és egyebütt.

Sajátságos jelenség, hogy nálunk Magyarországon — ellentétben a külföld más államaival — milyen keveset törődik az iparos a nyomdafestékekkel és így közvetve a reklámmal.

Pedig aki véka alá rejtja az árúját és kellő óvatossággal nem közli a közönséggel, mit készít és mit gyárt: az manapság, bármily szorgalmas, tehetséges iparos legyen is egyébként, éhen pusztulhat.

Minden iparos, aki a közönség előtt árúját ismertté óhajtja tenni, körlevelet vagy árjegyzéket készített a nyomdásznál. Igen nagy gondot kell arra fordítani, hogy az ilyen célra szolgáló nyomtatvány csinos olvasható legyen. Mennél több körlevelet vagy árjegyzéket nyomtatunk, annál jobban ismertté lesz műhelyünk és annak árúja. Ne menjünk harmadrendű és olcsó nyomdászhoz, mert

ez csak a nyomtatvány rovására esik; ne sajnáljuk megadni a nyomdásznak a kért árat, mert csak jól fizetett, tisztességesen kiállított nyomtatvánnyal érhetjük el célunkat. Ha nem vagyunk jártasak a nyomtatvány megfogalmazásában bizzuk azt a hozzá értő emberre vagy magára a nyomdászra.

Nézzük csak a külföldi államok iparosait, de különösen az amerikaiakat, Nekünk magyar iparosoknak fogalmunk sincsen arról, milyen rengeteg összeget költenek a nagy ipari államok iparosai reklámra, nyomtatványokra és hirdetésekre. Csak figyelemmel kell kísérnünk a külföldi nagy napilapokat, a belletrisztikus és egyéb időszakai sajtót néhány hónapra keresztül és könnyen rájövünk, milyen eszközökkel dolgoznak egyebütt iparosok, kereskedők egyaránt.

Vannak nagy cégek, a melyek bizonyos lapnak egy oldalát vagy egy oldalnak jobb, bal, felső vagy alsó sarkát évről-évre bérbeveszik, úgy hogy a kö-

zönség szinte megszokja, hogy azon a helyen csak annak az egy iparosnak vagy a kereskedőnek a reklámját látja és olvassa. De ennek meg is van a haszna, hogy annak az iparosnak az árúja azért kelendő, mert kitartóan és állandóan a közönség szeme előtt van és bármennyire költ is az iparos vagy kereskedő ilyen reklámra és nyomtatványokra, tiszszeresen visszatérül a nyomdafestékre szánt összeg az üzlet bevételeiben. Hogy fogalmunk legyen róla, milyen mértékben veszik igénybe Amerikában a reklámot legyen szabad felemlítenem, hogy például magában Amerikában évenként reklám célokra sokkal többet áldoznak, mint amennyit a Német-birodalom, Franciaország, Olaszország és Ausztria-Magyarország a hadseregére költenek. A polgárháboru előtt csodaszamba ment, hogy a Fairbanks-féle gyár például háromezer dollárt költ hirdetésekre, holott ma ugyanez a gyár évenként hatszázötvenezer dollárt áldoz reklámra.

TÁRCA.

AZ AZ ÉLET CSAK EGY ARASZ . . .

*Ez az élet csak egy arasz,
 Alig virult el a tavasz,
 S már a mi jó:
 Szürkülő bus őszi idő.*

*Bolond aki sötét hajjal
 Vesződik a földi bajjal,
 Mindig távol
 Az örömök poharától.*

*Ugyis eljár az ideje,
 Lehanyatlik délceg feje,
 S mit sem élve
 Bottlik be a hideg télbe.*

*És ha koporsója kész lett:
 Belé zárnak annyi éjet,*

*Mennyi két szem
 Álmaihoz elég lészen.*

*A bölcs pedig arra menve,
 Sirjáról virágot szed le,
 S vigan vágja
 Bokrétának kalapjára!*

Jakab Ódóu.

Dicsőség boldogság nélkül.

Irla: Nemeskéri (Kiss) József.

— Az Ózdi Hirlap eredeti tárcája. —

Abban a kis városban, ahol Gáthy Ágnes nevelkedett, mind ősmerték egymást az emberek. Kevés dolguk volt, még kevesebb szórakozásuk, így hát abban llették legnagyobb örömeiket, hogy egymás dolgai iránt érdeklődtek, pletykáztak, intrikákat szöttek, szerelmeseket összehoronáltak, hitvestársakat szétválasztottak és jobb ügyre méltó buzgósággal mun-

kalkodtak azon, hogy valami valahogy titokban ne maradjon, rendszerint olyasmi, amihez senkinek sem volt köze, csak éppen annak, akit érdekel.

Az öreg Gáthy Sándornak négy leánya volt. Ők nem is laktak tulajdonképpen a városban. Hanem künn azon a kis birtokon, ami az ősök nagy birtokából maradt. Az öreg Gáthy megörizte ezt a darab földet, napestig dolgozott talán szerzett is volna hozzá, ha nincs olyan nagy családja. De ez nem okozott neki gondot, bálványozta a feleségét, nagyon szerette gyermekeit s neki minden öröme igazán csak abban tellett, hogy ezekhez a körülményekhez képest jólétet és biztos jövőt szerezzen. A biztos jövőt peddig nem abban találta, hogy a leányait minél előbb férjhez adja, hanem abban, ha ő behunyná a szemét, az özvegye meg az árvái, ha takarékoskodnak, holtuk napjáig megélhessenek azon bizonyos földön.

A Gáthy leányok szépek és kedvesek voltak. A városi meg a megyei fiatalok legyeskede-

Sirolin

Emeli az étvágyt és a testület, megszünteti a köhögést, váladékot, éjjeli izzadást.

**Tüdőbetegségek, hurutok, számar-
 köhögés, skrofulozis, influenza**

ellen számtalan tanár és orvos által naponta ajánlva.

Mint hogy erőtelen utazásokat is kínálnak, kérjen mindenkort
 „Roche” eredeti csomagolást.

F. Hoffmann-La Roche & Co. Basel (Svájc)

„Roche”

Kapható orvosi rendelre a gyógyszerárakban. — Ára üvegenként 4.— korona.

Vagy mit szólunk mi magyar iparosok ahhoz, hogy a nagy newyorki áruházak évenként négy millió dollárnál többet adnak ki hirdetésekre? Egy csikágói áruház, a Scars, Roebuck & Co. cég például ezerkétszáz oldalas katalógusokat küldözget szét; egy ilyen árjegyzék két kilót nyom és csupán az árjegyzékek postaköltségére ez a cég hatszáznegyvenezer dollárt fizet a postának.

És nálunk? Habár az utóbbi időben a viszonyok egy kissé javultak, nagyjában mégis úgy áll a dolog, hogy azok a cégek, a melyek a reklámmal élnek (tisztelet a nagyon kevés kivételnek,) silány, olcsó, értelmetlen plakátokkal és reklámokkal árasztják el a hirdető oszlopokat, nyilvános helyeket, pályaudvarokat. Nálunk az az elv, hogy a reklám lehetőleg kevésbe kerüljön, de annál több hasznot hozzon. Hát lehetséges ez? Aki aratni akar annak vetni is kell; aki emelni akarja üzleti hasznát, annak áldoznia is kell.

Nálunk azt hiszik az iparosok, hogy ha egy-kétezer reklámplakátokat, vagy három-négyezer vasárnapi hirdetést megerecszének; ez már fellendíti vállalatukat. Nagy tévedés. Aki sokat nem áldozhat reklámra és nem hirdethet állandóan, rendszeresen, el se kezdje a reklamozást, mert ez kárba veszett fáradság. A közönség szemében az a célravezető hatásos reklám, hogy ha kezébe veszi napi vagy szaklapját, ott találja a megszokott reklámját bizonyos cégeknek egyugyanazon helyen. A folytons, állandó reklám annyira bevésődik az emlékébe, hogy adandó alkalommal ahhoz a céghez

megy, a mely fáradhatatlan a reklamozásban, az ügyes hirdetések változatos közzétételében.

Minden iparostársamnak, aki reklám eszközeivel élni akar, azt ajánlom tehát állandóan, kitartóan vegye igénybe ezt a hasznos propagálását műhelyének. Akár plakátok, akár nyomtatványok, akár hirdetések útján akarja a közönséggel megismertetni áruját iparcikkeit: csak úgy hozza az meg gyümölcsét, ha évenként nagyobb összeget vesz fel költségvetésébe erre a célra és ha szakadatlanul a közönség figyelmét magára irányítja. Mert föltétlenül csak akkor számíthat jó eredményre, ha kitartóan reklámoz és évről-évre többet áldoz erre a célra. Sokan csakis a rendszeres és okos reklámnak köszönhetik szerzett millióikat.

G. M.

Tisztviselők szervezkedése.

Ebben az országban ötvenkétezer állami tisztviselő, harminckétezer vasuti tisztviselő és huszonhatezer tanító van. Így mondja egy most megjelent röpirat és mi pusztá szavára elhisszük neki. A röpirat szerzője ezt a száztizezer iskolázott embert tömöríteni akarja egy táborba: tisztviselőpártot akar szervezni.

A terv megérdemli, hogy egy kicsit foglalkozzunk vele. Nem a röpiratért, a tervért sem, hanem a tisztviselőkért. Száztizezer intelligens, iskolázott ember, egy ország közigazgatásának szerve, egy ország vérkeringése ez a tábor. Nagyot, hatalmasat alkothat, ha egyet akar. De mi lehet ez az egy, amelyet ez a száztizezer ember egységesen akarhat? Csak az, hogy ennek az országnak adminisztrációja kifogástalan legyen, hogy ami a tisztviselői kartól telik, mindent megte-

gyenek az ország lakosságának érdekében. Ezt egységesen akarhatják és kell is akarniuk Magyarország tisztviselőinek. Konstatálni illik, hogy ez irányban a mai állapot nem is esik kifogás alá. A sokágú állami közigazgatás minden szerve, a nagy vasuti hálózat minden embere, mérnök, orvos, tanító, mindenki becsülettel végzi a dolgát, mindenki becsülettel szolgálja a közt. Ez irányban tehát nincs szükség semmire, tömörülésre sem.

Lehet azonban más valami, ami tömörülésre bírhatja az ország tisztviselőit a saját érdekük, a saját existenciájuk. Ez esetben a tömörülés hadi felvonulást jelentene, természetesen az ellenség ellen. Nézzünk körül, nézzünk körül a tisztviselői kar ebben az országban, ez ország közel huszmilliónyi lakosságán, akad-e itt egy ember is, aki szívből ne kívánná, hogy amikor tisztviselő, orvos, tanító és mindenki leróta a maga napi robotját, gondoktól menten, meglegedetten vonulhasson hajlékába, boldog családi körbe. Mindenki kívánja ezt minden tisztviselőnek — ami természetes is — hiszen mindnyájan tisztában vagyunk vele, hogy a tisztviselő miértünk dolgozik, existenciájának alakulása a mi sorsunkra is nagyban kihat.

Igy hát nincs ellenség, nincsen ki ellen hadba vonulni. A tisztviselőknek helyzete, tudja, nem fenéki tejjől, de amint sok jogos panasz máris meghaladásra és orvoslásra lett, fokozatosan és nem is lassú tempóban sorra kerül minden ami még e téren tenni való akad.

Mit jelentsen hát az: tisztviselők tömörülése? Mit akarjon az a tábor egységesen? A röpirat azt mondja hogy politikai párt legyen, nyilván azt akarja hát mondani, hogy a politikai célja valamennyi tisztviselőnek egy legyen. S tán e cél szolgáltatásába igyekeznek par-

is körülettük, de hát ezek a fiatal urak, amikor azután házasságra kellett gondolni nemcsak az ideájuk szemébe kacsingattak, hanem sandán belepislantottak a telekkönyvbe is.

Mindig négy darabra osztották a Gáthy birtokot és a számadást úgy végezték: ami egy családnak elég, az négy családnak kevés. Gáthy Ágnes, aki nem volt ugyan a legidősebb leány, jól látta ezt és maga sem tudta miért, nem birt úgy cselekedni, mint a nővérei, akik bizony szívesen látták minden valamire való udvarlót. Am azért Ágnesben is megmozdult a szív, de ő úgy hitte, hogy ha már a fiatal urak olyan okosak, hogy számolgatnak, lesz neki is annyi esze. Hát így esett. A megyebálon sokat táncolt Seregi Pistával az öreg tönkrement Seregi Gáspár jogász fiával. Az öreg Seregi iktató lett a megyénél, amikor egy szép napon, pergő dobszóval kihúzták lába alól az ősi földet. A Pista fia csinos gyerek volt. Az öreg csak azért járatta az egyetemre is, hogy majd ha a gyerek végez, ur legyen a vármegyében, úgy mint az apja volt valamikor. Seregi Pista bele szeretett Ágnesbe, husz esztendő szívének rajongó, ideális érzésével. Ágnes, akinek tetszett a fiu, úgy gondolkodott, hogy ebből a gyerekből lesz valami, különösen akkor, ha elvonják a tivornyázó kompániától, ha rászoritják a tanulásra, ha serkentik az ambícióját és jól bánnak vele, úgy mint egykor

szegéby édesanyja. Ha azután, ha majd arra való lesz a fiu, hogy házasodjék, akkor nem fogja elhagyni azt a leányt, akinek szerelme, szeretete az ifjúsága legszebb éveit aranyozta be.

Seregi Pistának második otthona lett a Gáthy ház, s a nagy intelligenciájú Ágnes még a tanulásban is segített neki. Az idők folyamán azután nagyon megszerették egymást. A kis városban pedig az összes asszonyok és leányok megállapodtak abban, hogy hát elvégeztették, az Ágnesből Seregi Istvánné lesz. Élénken figyelték, hogy a Pista gyerek, hogy tanul, hogy vizsgálják, hiszen kéri a kezét egyszerű-másszor. Az öreg Seregi ravaszul hallgatott. Látta ő azt, hogy a gyerek jó kézben van, esztendők mulnak, amíg valamire való álláshoz juthat. Gondolta, de nem mondta az öreg Seregi, hogy a dolog végével pedig esztendők alatt ráértünk vesződni. Az esztendők pedig szép lassan eltelnek. Nem történt semmi nevezetes. Férjhez ment a legidősebb Gáthy leány, férjhez ment a legfiatalabb is.

— Bizony jó volna már az Ágnesnek is fejkötő alá kerülni. Mondogatták olyankor Gáthyéknak.

Az öregek hallgattak, Ágnes pedig mosolygott, bár a mélyén csükkölte ezt a pletykázó int. A dolgával foglalkozó haza. Elmúltak, s

Seregi Pistából megyei aljegyző lett és akkor minek csürjem-csavarjam ezt a históriát, addig fondorkodott ravaszul az öreg Seregi az iktató könyvek közt, amíglen a fia el nem jegyezte magát egy szomszéd megyebeli gazdag kereskedő nem épen szép, de nagy hozományú leányával

Gáthy Ágnes az első pillanatban azt hitte, megszakad a szíve. De büszkesége győzött mindenben. Ritka energia lakozott ebben a leányban. Mindent el tudott tűrni, csak azt az egyet nem, hogy a városkában szánakoznak rajta, gunyos pillantásokkal méregetik, kárörvendő vigyorgással néznek a szemébe és bántják a szüleit is. Elhatározta, hogy menekül erről a helyről. A kis hozományát elkérte a szüleitől, kikérte a beleegyezésüket is, azután felment a fővárosba tanulni a sziniakadémiára.

— Hát színész nő lesz Gáthy Ágnesből? No majd meglátjuk, mire viszi, megvigasztal ódik-e? Mondogatták a kisvárosban és édeskés mosolylyal, rosszul rejtegetett gunnyal bucsuzkodtak a büszke szomorú leánytól, aki az élet egy új ösmeretlen útjára tévedt, hogy valahol még egy kis boldogságot keressen magának.

Gáthy Ágnesben pedig, aki lemondott már a szerelmi boldogságról, a büszkeség lángja lobogott: megmutatni, hogy ér magában is valamit és megalázni a rajta szánakozókat. Csak rövid, harmadfél esztendő telt el,

amenti képviselést is teremteni s mit tudom én még mi várna erre a táborra: a tisztviselőpártra. Egységes politikai cél? Már megmondották, hogy a tisztviselők egységes célja szolgálni a hazát, hasznára lenni a hazai polgárságának. Ha ezt politikai célnak nevezzük, úgy jó, megvan az egységes politikai cél! De, hogy ezt a célt, amint mindenki más más hatáskörrel szolgálja, az csak természetes.

És természetes az is, hogy e szolgálat mikéntjére a jelenben a fennálló törvények lehetnek csak irányadók, a jövő alakulásának előkészítésében, pedig éppen a köztisztviselőket lehet legnehezebben, legkevésbé, egy kaptafára huzni. Száztízezer iskolázott, intelligens, gondolkodó, embertől ki várhatja, ki teheti fel, hogy egyformán gondolkodnak? Mit jelenthet hát ez a szó: tisztviselőpárt. A magyar tisztviselői karnak van egy hatalmas pártja, mely sohasem pártol el tőle: a magyar polgárság. Hisszük, hogy a tisztviselői kar eléggé befolyásának is tartja ezt a pártot s külön politikai tömörülésre nem gondol.

HIREK.

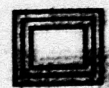
Az apósok. Az ózdi kereskedelmi alkalmazottak 1909. évi nov. hónap 14-én, vasárnap este, a gyártelepi olvasó-egylet nagytermében, műkedvelői előadással egybekötött, jótékonycélu táncmulatságot rendeztek. Az alkalommal Gabányi Árpád 3 felvonásos vígjátéka. „Az apósok“ került színre. Az estélyen igen szép számú közönség jelent meg s állandó érdeklődéssel és megújuló tapsal jutalmazták a szorgalmas műkedvelőket. Bizony, meg is érdemlik már csak azért is a megemlékezést, mert ezt a hosszú s különösen a jórészt kezdő műkedvelőket próbára tevő darabot ilyen szép sorrendben, minden feltűnőbb hiány nélkül lejátszták. A hölgy szereplők közül egyik másikhoz már volt szerencséje az ózdi közönségnek. Búdy Julcsa, Láng Irénke, Natter Vilma régi ismerőseink, a találkozásokkor kaptak is egy felt

Gáthy Ágnes már ünnepezték. A büszke leány furdott a dicsőségben. A hódolatban s magában azt mondogatta, hogy szinte jobb is, hogy nem ment férjhez, mert ime így sokkal boldogabb. A harmadik év végén hazament. Persze, hogy nagyot fordult a **kisvárosi világ**. A gunyolódók, a szánakozók, a gögös fejbiccenéssel köszönők a kegyesen leereszkedők most mind szerencsésnek érezték magukat, ha köhelébe férközhettek, mindenki szeretetéről biztosította és dédelgették és babosgatták.

Gáthy Ágnes mindenből csak egyet látott, a hódolatot. Dz kellett neki, ezt akarta.

Hogy aztán este fáradtan leült a Gáthy kastély csöndes verendáján a csillagos égboltra tekintve, úgy elgondolkozott életének sorsán. Ugy érezte ebben a csöndes pillanatban, hogy nem boldog mégsem. A dicsőség ragyogó, kápráztató, mámorító valami, de nem minden melegség nélkül való.

Mi hiányzik hát neki? A parkban lépések hallatszottak, a legidősebb Gáthy leány, aki már évek óta férjnél volt, játszadozott ott a gyermekeivel. A büszke Gáthy Ágnes elnézte a játékot, aztán egyszerű keserves zokogással borult oda az ablakpárkányra és sokáig sirt a sötét éjszakában.

ház tapsot node még, valljuk meg ezt is egy, egy szép csokrot is a halás rendezőtől. Hozzánk simult egész játékukban a kisebbik Láng leány, Szerénke, aki Erzsébet leány szerepében kezdte meg „hódító-utját“ a deszkákon. Tudja Isten, amikor előadás közben egy-egy helyesen lebnyolított jelenet végén el-elgondolkoztunk, arra a meggyőződésre jutottunk, hogy némelyik szereplő már jóval több a műkedvelőnél, rátermettsége, előadási képessége, ha nem tehetség-re vall, de jóirányú gyakorlatról tanuskodik. A férfi szereplők közül Kiszély Lajos és Vadász Jenő mint apósok vezették a darab meséjét. Balkai Sándor és Paál László pedig Pali és Farkas szerepében érték sikert. Határozottan jól összekomponált szinpadai alak volt a Zab Feri megszemélyesítője, Matheisz Leó, aki visszaszólataival s jó megjegyzéseivel a közönség állandó rokonszenvét élvezte. Bód Dezső mint „hösszerelmes“ Tóth György mint Antal inas működött közre az előadás sikerén, amelynek megteremtésében fáradságot nem ismerve működött közre Hanusz Antal gyári tanító az ismert rendező, a műkedvelők vezetője, akinek különben is a darab összehozása is köszönhető. Előadás után reggelig tartó tánc következett egy helyi cigány zenekar és a gyári zenekar közreműködésével, mely utóbbi felvonás közben is szórakoztatta jóhatással a közönséget. A Traviata kivonat sikere bizony azt mutatja, hogy azt adott alkalommal meg kell ismételnünk. Még csak azt említjük meg, hogy a rendezőség élén Török István mint elnök állott s el kell ismernünk, hogy „hívei“ kellemes estét szereztek nekünk. Egy levelet is kapott a szerkesztőség, amely minthogy erre a tárgyra vonatkozik, itt is adjuk közre. Kérdezősködik ugyanis a levél írója a nálunk nem szokásos, ilyen magas 2 koronás belépő díjak okáról! Hát bizony meg kell vallanunk ebben van is valami. Nem akarunk arra a példaadásra hivatkozni, amely a gyér forintról és sűrű krajcárról szól, csak a levél írójának kifejezett óhaját adjuk közre, hogy jövőre a belépődíjak méltányos és a szokott magasságban állapíttassanak meg. Azt hisszük, hogy ennek közreadásával a közérdek szolgálatában tehetünk valamit. Egyébként béke velünk s üdv a műkedvelőknek.

Felülfizettek; Zsiros Sándor 10 K. Galló Miksa, ifj. Botta Alajos, Dr. Róth Jónás, Lukács Béla, Vozári Béla, Zely Oszkár, Snitzer Lipót 2—2 K. Weiner József, Szilli Jenő, Hlavács Samu, Kolészár Lajos 1—1 K. Králik József 1.50 K. Lepis Adolf 80 fill. Ahát Ede 40 fill. Összesen 30.70 K.

Lopás. Farkas Sándor bánzállási lakos a bányatelepi olvasókör helyiségéből egy karo székelt a melyen ott tartózkodása alatt ülni szokott annyira megszerette, hogy odahaza sem tudván nélkülözni egy kedvező pillanatban magával vitte, de rajta csípték s megfosztották a használatát élvezetétől.

Barta Pálné sz. Tóth Julianna sajóvárkonyi lakos a sajóvárkonyi vásáron Fodor Béni tornaljai lakos árús sátorából több fejre való kendőt és téli ruha neműt lopott. Az árús észre vevén átadta a csendőrségnek.

Buri Mária és Simkó Mária sajóvárkonyi lakosok Simkó János lakóházába betörték s annak ládájából 40 korona készpénzt és összes ruhaneműt ellopták. A csendőrség erélyes nyomozással kiderítette tettüket s az ellopott tárgyakat a földben elásva a pénzzel együtt megtalálták.

Elek János domaházai lakos zárt sertés ólából 2 drb. hizott sertést ismeretlen tettesek elloptak. A nyomozás minden irányban megindult de eredmény ez ideig nincs.

Verekedés. Berki József sajóvárkonyi lakos Énekes Albert ottani lakost az uton egy kőssel kezében megtámadta s megakarta ölni. Énekes látván a veszélyt futásnak eredt s úgy megmenekült a támadástól.

Minden **gyermekszobában** hálával kell gondolni azokra a derék norvég halászokra, kik a hóbörgő tengeren fogják a tőkehalat, mely a kitiűnő csukamájolajat szolgáltatja. Csukamájolajat, a legizletesebben és s legkönnyebben emészthető formában nyújti a **SCOTT-féle Emulsió** mely egyike a legjobb reknak. Kapható a gyógyszerárakban.

CSARNOK.

A nagymama.

Egy ötéves kislány novellája.

Én kérem, jó kis leány vagyok és az istenke is szeret, a nagymama is szeret és mindenki szeret. Mikor a nagymama hozzánk jön, leguggol elibém a földre, kitarja a karját és rám kiált: Ilonka, ki siet megpuszítani a nagymamát? És én odaszaladok és megpuszítom azután elbujok a szegletbe és megtörülöm a számat. Mikor visszafordulok, a nagymama fekete pénzt ad és a hajamat meghuzgálja és azt mondja: csitri. Én a csitrit nem szeretem, mert az fáj, de a fekete pénzt szeretem, mert azért krumplicukrot ad a boltos bácsi és én ebédet főzök és a kis Ilonkát is megetetem, aki egy báb, csakhogy hfányzik a fellába. Mondom is a nagymamának, de ő már nem ügyel rám, hanem leül a mama mellé és azt kérdi:

— Hát az a gazember?

Az a gazember nagyon jó lehet, mert ilyenkor a papát emlegetik, a papa pedig nagyon jó, mert az este is kályhát hozott a zsebében, amin ebédet főzök. Csak a kályha nem jó, mert nem fért bele a kis Ilonka és a kis Ilonkának letörött a szája. Én a kis Ilonkát el fogom temetni, mert egy gyenge teremtés. A mama is gyenge teremtés és a papa el fogja temetni időnap előtt, azt mondja a nagymama. Pedig nem is igaz, mert a mamának meg van mind a két lába, a szája is meg van és azt a papa nagyon szereti, mert mikor a lámpát meggyújtjuk és a papa haza jön, átöleli a mamát, a száját a szájára teszi és azt mondja:

— Hamm! Megezem!

A mama pedig nem akarja, hogy megegye, mert a papát eltolja magától a hátára üt és azt mondja:

— Eregy, te bolond.

Ezt én meg is mondtam a nagymamának mikor hozzánk jött. A nagymama nagyon mérges volt.

— A te papád egy disznó.

— Hát a mama?

— Az meg egy nagy malac.

A mama nem szólt semmit és mikor a nagymama elfordult, megfenyegetett az ujjával, aztán lámpát gyújtott.

Én megijedtem, leültem a sarokba, hogy a kis Ilonkával nagyságát játszak, a nagymama pedig a mamával beszélt.

Angol-kór

tönkre fogja tenni az Ön gyermekének egészségét, ha nem tesz ellene gyorsan valamit

SCOTT csukamájolaj EMULSIÓ-ja

megszünteti az angolkórt, megerősíti a csontokat és egészséges hussal borítja azokat.

Azonfelül, és ez az, a mit tapasztalt szülők teljes értéke szerint megtudnak becsülni, — semmi nehézséggel nem jár a kis szenvedőt rábírni arra, hogy a

SCOTT-féle EMULSIÓ-t

bevegye, mert kellemes, tejszerű íze van. A gyermek megemészti, még ha a tejföl undorodik is.

A SCOTT-féle EMULSIÓ

a legkiválóbb.

Egy eredeti üveg ára 2 K. 50 fillér. Kapható minden gyógyszerárban.

Az Emulsió vásárlásánál a SCOTT-féle módszer, védelmet nyújt a halászok számára.

— Hol marad az a csavargó, az a svindler? Hát van annak istene-lelke? Hiszen már egy-negyed hét és ő hat órákor kijön az irodából! A szép felesége itt sorvad, fonnyad a bezárt szobában, mint a börtönben, ő meg azalatt a lányok után szaladgál.

Mire a mama azt mondta a nagymamának:

— De mama, hiszen még csak egy-negyed hét és ő . . .

Juj, a nagymama, hogy verte az asztalt.

— Mit? Még pártját fogod? Még mentegted? Azt a gazembert? Aki én rám azt merete mondani, hogy olyan vagyok, mint a sátoros cigány?

— Nem mondta!

— De gondolta, biztos vagyok benne! Jó. Én levezem rólatok a kezemet. Én nem törődöm veletek többet. Törjék el a lábom, ha még egyszer ide beteszem. Ó, én szerencsétlen anya! . . .

És hozzám rohant és össze-vissza csókolt és jajgatott keservesen.

— Te szerencsétlen poronty, te átkozott ártatlanság, te, mire jutsz még?

A mama el kezdett könyörögni.

— Mama, az isten áldja meg, csillapodjék. Jöjjön, sétáljunk Feri elé, a kislánynak is jó lesz egy kis levegő.

Engem a nagymama burkolt be mialatt az orrát törülgette és ő vitt az utcán kézenfogva. Az utca nagyon szép volt és csak úgy fénylett mindenielé. Az utcasarkon megálltunk, hogy azok a csuf kocsik el ne gázoljanak. Én pedig hátra néztem, mert onnan jött a nagy fényesség. És a nagy fényesség közepén megláttam a papát. Bent volt a szép szobában s egy szép névvel beszélgetett, aki tükrös széken ült és szaladgáló bácsiknak cukrot, meg kanalat osztogatott. Meg rántottam a mama szoknyáját.

— Nini, a papa kanalat vesz!

— Mit, te béka? kiáltott a nagymama — hol van a papa?

— Ott . . . ott . . .

A nagymama benézett a nagy ablakon s még erősebbet kiáltott.

— Jaj, a gazember! Hát nem megmondtam? Kaszirnőknek kurizál és arra veri el a drága pénzt. Ó isten, isten, mit kell megérnem!

A mama is odafordult.

— Hátha nem is ő az? Hiszen csak a hátát látjuk.

A nagymama azonban az ölébe kapott s a mamát is maga után húzta.

— Gyerünk haza, azonnal gyerünk haza. Ott hagyod rögtön. Lásd? Mindig mondtam én, hogy a szeme sem jól áll. Ó isten, isten, hogy egy ártatlanságnak kell egy ilyen gazságol észrevenni!

A mama elkezdett sirni és szaladtunk, amig hazaértünk. Mikor felértünk a lakásba, a mama lámpát gyújtott, aztán sietve a diványra ájult. Alig tért magához a sírásomra bejött a papa.

— Mi az, mi történt?

Én oda simultam hozzá.

— Papa, vettél kanalat?

— Miféle kanalat?

A mama a papa clé állt és megfenyegette, mint engemet, ha rosszat csinállok.

— Csak semmi képmutatás! Mindent tudunk! Rájöttünk a gazságodra!

Nagymama az én kis székre ült, az ölébe vett és biztatta a mamát.

— Ugy, ugy, szedd ki a szemét a gazember-jének!

— Válni fogunk, itt hagyjak rögtön!

— Csak erélyesen, lányom!

A papa a mamához sietett és átakarta ölelni, de a mama ellökte magától.

— Vissza, te kigyó, akit a keblemen melengettem idáig. Itt hagyjak, már pakolok is?

— De hát mi lett bennetek. azt a kutya-fáját?

Huj, a nagymama felugrott.

— Jaj, megöli a virágszálamat! Maga hóhér! Maga pokol fajzatja! Pakolj, lányom, hiszen összemarcangol.

— Hát jó, pakoljon, én tőlem ugyan ítélet napig pakolhat.

A mama pedig csak sirt, sirt és kinyitogatta a szekrényeket.

— Hol van a tollas kalapom? A puderem Ó, istenem, istenem.

A nagymama toppantott.

— Holnap mindenért eljövünk, csak ki innen, ki ebből a Sodomából!

Sirva mentünk el és a nagymama nagyon becsapta maga után az ajtót. Az utcasarkon megint megálltunk, mert ismét sok kocsi ment el előttünk. Én besiettem a fényes szobába, vajjon van e még kanala a szép névnek? És a papa, megismertem a szürke kalapjáról, ismét ott beszélgetett vele.

— A papa!

A papa éppen akkor fordult meg, de mire megfordult, már nem volt a papa, hanem egy bácsi, akit én nem ismertem.

— Hiszen ez nem apád! kiáltott a mama.

A nagymama cibálni kezdte a mamát.

— Jöjj, azért ő mégis gazember! Ha ma meg nem csal, majd megcsal holnap. Ez lesz a vége.

A mama megint sirni kezdett.

— Mama, én . . . visszamegyek . . . és . . . elhozom tőle . . . a . . . a hajfürtömet . . .

És olt hagytuk a nagymamát, aki utánuk kiállt.

— Ugy menj vissza hozzá, hogy engem többé nem látsz!

De mi azért felsiettünk a papához, aki fel-alá járt a szobában. Elibénk jött.

— Micsoda komédia ez már megint?

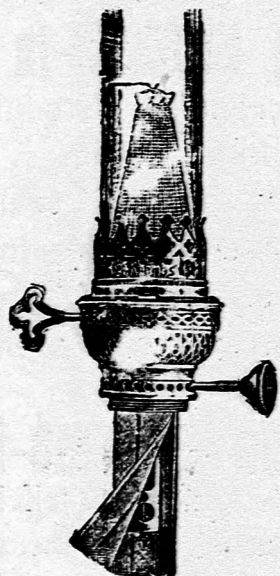
A mama sirt és megcsókolta a papát. A papa nagyon haragudott és visszacsókolta. Aztán azt mondta.

— Te llon, ha még egyszer . . . Érted? Ha még egyszer anyád ide dugja az orrát, én . . . összetöröm a befőtjeidet!

Tanulóul fölvétetik
egy jó házból való 1—2 középszályt
végzett fiu
NOVOTNY ANTALHOZ
Borsodnádass

Egy külön bejáratu butorozott szoba

1—2 intelligens fiatal ember részére, esetleg konyhával gyermektelen házaspár részére Kisfaludon 27 szám alatt bármely naptól kezdve kiadó.

„KRONOS“ Petroleum-izzófény

uralja az egész világot!

Szag- és veszélymentes! Nem kormoz!

Könnyű kezelés. Azonnal világít.

Világító ereje: 80—150 gyertyafény. Petroleum fogyasztás: 1 liter 16 órában.

Világosabb és olcsóbb, mint gáz és villany fény.

Minden függő lámpához alkalmas 10—10.

1 drb. 8 korona.

1. rölgagos egyedárusítás az ózdi járás részére

Weinberger Bernát kereskedésében, Sajóvárkony.

Nagy Gábor-féle Delaware szőlőfaj

az egyedüli, melynek termeléséhez semmiféle tudomány vagy gyakorlat nem kell, még az is elbánnik vele aki soha szőlőtvet nem kezelt. Minden szállitmányhoz utasítás mellékeltek ingyen és ebből kinézheti mindenki, hogy miként ültesse el, kezelése pedig metszés, kapálás és felkötésből áll, más dolog nincs vele, mert ezt oltani, permetezni, kénporozni nem kell, nem árt ennek a filokszerá és bimbója, veszője tölben soha el nem fagy. Holdanként átlag 35 hektoliter terem s egy bimbójából 3—4 fürt fejlődik. Valódi bőtermő legnemesebb faj ez, melyet azonban nem szabad összetéveszteni más ugyanily név alatt forgalomba hozott hitvány fajjal, ügyelni kell arra, hogy Nagy Gábor-féle fajt kapjuk, mert csak ez a valódi. A valódi Nagy Gábor-féle Delaware-szőlő olyan bort ad mint az aszu, édes és erős, igen kellemes zamatu és kétszer annyiért kél el mint más borok. Kóstolónak egy üveggel bárkinek küldök 1 koronáért. A DELAWARE-szőlő bővebb leírását, természetének királyi közjegyzővel hitelesített eredeti fénykép felvételeit szines kivitelben, továbbá a szöveg közé nyomott 40 szép képet tartalmazó

képes árjegyzéket ingyen és bérmentve mindenkinek, aki vélem címét tudatja. Okvetlenül kérje még ma ezt a tanulságos tartalmú árjegyzéket, mely a szőlőoltványokról és lugasültetésről is ad részletes, helyes utbaigazításokat, NAGY GÁBOR szőlőnagybirtokos, KÖLY posta, távirda és távbeszélő állomás. Levelezés magyar, német, horvát, szerb és román nyelven